

“ՀԱՍՏԱՏՈՒԾ ԵՄ”

ՀՀ ՉԱԿ Սաթեմատիկայի

ինստիտուտի տնօրեն

Գ. Ա. Կարապուլյան

18-ը հունիսի, 2021թ.

Վազգեն Գագիկի Սիքայեյանի

“Չուգամիտության հարցեր Ֆրանկլինի համակարգով և նրա ընդհանրացումներով շարքերի համար” վերնագրով

Ա.01.01 “Սաթեմատիկական անալիզ” մասնագիտությամբ ֆիզիկա-մաթեմատիկական գիտությունների թեկնածուի գիտական աստիճանի հայցման ատենախոսության մասին

ԱՌԱՋԱՏԱՐ ԿԱԶՄԱԿԵՐՊՈՒԹՅԱՆ ԿԱՐԾԻՔ

Վ. Գ. Սիքայեյանի աշխատանքը նվիրված է Ֆրանկլինի ընդհանուր համակարգի և Սթրոմերգի համակարգի որոշ արդիական խնդիրների ուսումնասիրմանը:

Ատենախոսությունը բաղկացած է ներածությունից, երկու գլխից, ամփոփումից և գրականության ցանկից:

Ներածությունում ձևակերպվում են ատենախոսության հիմնական խնդիրները, նպատակները: Բերվում է աշխատանքի համառոտ բովանդակությունը: Այնուհետև նկարագրվում են ստացված արդյունքները:

Բերվում են նաև մի շարք դասական արդյունքներ Ֆրանկլինի համակարգի վերաբերյալ: Ձևակերպվում են Ֆրանկլինի համակարգի երկու կարևոր կիրառությունները $C^1(I^2)$ և $A(D)$ տարածություններում բազիսների կառուցման համար ($I = [0, 1]$; $D = \{z : |z| < 1\}$): Այս

տարածություններում բազիսների գոյության խնդիրը դրվել է Ս. Բանախի կողմից 1955թ.:

Նշվում է Հաարի և Ֆրանկլինի համակարգերի հատկությունների նմանությունը: Նշվում է նաև, որ ապացույցները Ֆրանկլինի համակարգի դեպքում որպես կանոն ավելի դժվար են: Այս է պատճառը, որ Հաարի համակարգի շատ հատկություններ դեռևս ոչ հաստատվել են և ոչ էլ ժխտվել Ֆրանկլինի համակարգի համար: Այդ թվում հայտնի չէ թե ինչպես կարելի է վերականգնել համարյա ամենուրեք գուգամիտող Ֆրանկլինի համակարգի գործակիցները: Այս խնդիրը Հաարի համակարգի համար լուծվել է Վ. Ա. Սկվորցովի կողմից ավելի քան կես դար առաջ:

Այնուհետև բերվում է Ֆրանկլինի համակարգի և դրա երկու ընդհանրացումների սահմանումները: Նշվում է, որ Ֆրանկլինի ընդհանուր համակարգի սահմանումը տրվել է Չ. Չիսելսկիի ու Ա. Կամոնտի կողմից և երկրորդը Սթրոմբերգի կողմից:

Քննարկվում է օրթոգոնալ շարքերի դրական չափի բազմության վրա $+\infty$ -ի գուգամիտության կամ գումարելիության հարցը, որը առաջին անգամ դրվել է Ն. Լուզինի կողմից եռանկունաչափական շարքի համար:

Ներածության վերջում նկարագրվում է Գիրսի երևույթը:

Աշխատանքի առաջին գլխում բերվում են Ֆրանկլինի համակարգով և նրա ընդհանրացումներով շարքերի գուգամիտության վերաբերյալ արդյունքները:

2019թ. Գ. Գևորգյանը ապացուցել է, որ Ֆրանկլինի համակարգով շարքը չի կարող գուգամիտել $-\infty$ -ի դրական չափի բազմության վրա, որը հետևում է հետևյալ արդյունքից.

$$\mu \left(\left\{ x \in [0, 1] : \lim_{k \rightarrow \infty} S_{2^k}(x) = +\infty \right\} \right) = 0 :$$

Այստեղ հարց է առաջանում իսկ Ֆրանկլինի համակարգով շարքի մասնական գումարների էլ ինչ ենթահաջորդականություններ, բացի $n_k = 2^k$ -ից, չեն կարող գուգամիտել $+\infty$ -ի դրական չափի բազմության վրա:

Աշխատանքի 1.2 բաժնում այս հարցին տրվում է սպառիչ և գեղեցիկ պատասխան: Այն է.

Դիցուք $\{n_k\}$ -ն բնական թվերի ցանկացած աճող հաջորդականություն է: Դիսերտացիայում ապացուցում են հետևյալ երկու արդյունքները.

Թեորեմ 1 Եթե $\sup_{k \in \mathbb{N}} \frac{n_{k+1}}{n_k} < +\infty$, ապա

$$\mu \left(\left\{ x \in [0, 1] : \lim_{k \rightarrow \infty} S_{n_k}(x) = +\infty \right\} \right) = 0 :$$

Թեորեմ 2 Եթե $\sup_{k \in \mathbb{N}} \frac{n_{k+1}}{n_k} = +\infty$, ապա գոյություն ունի Ֆրանկլինի համակարգով շարք այնպիսին որ $\lim_{k \rightarrow \infty} S_{n_k}(x) = +\infty$ համարյա ամենուրեք $[0, 1]$ -ում:

Աշխատանքի 1.3 բաժնում ապացուցվել է Կոնյագինի, Լուզինի պրոբլեմին առնչվող թեորեմի անալոգը համարյա երկուական և ուժեղ ռեգուլյար տրոհման համապատասխան Ֆրանկլինի ընդհանուր համակարգի համար.

Թեորեմ 3 Եթե $\inf_n \sigma_n(x) > -\infty$, $x \in E$ ապա $\sup_n \sigma_n(x) < +\infty$ համարյա ամենուրեք E -ի վրա:

Նշենք, որ Ֆրանկլինի դասական համակարգի համար այս թեորեմը ապացուցել է Գ. Գևորգյանը 2019թ.:

Թեորեմ 3-ից և Գ. Գևորգյանի մի այլ արդյունքից դուրս են բերվում հետևյալ երկու թեորեմները.

Թեորեմ 4 Եթե $\inf_n \sigma_n(x) > -\infty$, $x \in E$ ապա $\sum_{n=0}^{\infty} a_n f_n(x)$ շարքը գուցամիտում է համարյա ամենուրեք E -ի վրա:

Թեորեմ 5 Եթե $\sum_{n=0}^{\infty} a_n^2 f_n^2(x) = +\infty$ E -ի վրա, ապա $\lim_n \inf \sigma_n(x) = -\infty$ և $\lim_n \sup \sigma_n(x) = +\infty$ համարյա ամենուրեք E -ի վրա:

Այնուհետև աշխատանքի 1.4 բաժնում ապացուցվել է, որ Ֆրանկլինի համակարգը (համապատասխան նորմավորումով) մոնոտոն սահմանափակորեն լրիվ է $L^1[0, 1]$ -ում, և $C[0, 1]$ -ում: Այսպիսով դրական պատասխան է տրվել Հոլուրի 1986թ. առաջադրած հարցին:

Երկրորդ գլխում ուսումնասիրվում է Գիբսի երևույթը Ֆրանկլինի ընդհանուր համակարգի և Սթրոմբերգի համակարգի համար: Ապացուցվում է.

Թեորեմ 6 Գիբսի երևույթը Ֆրանկլինի ընդհանուր համակարգի համար տեղի ունի $[0, 1]$ -ի համարյա բոլոր կետերում:

Նշենք որ $\mathcal{F}$ իբրև $\mathcal{F}$ Ֆունկցիայի համար ստացված գնահատականը ներքևից ավելի մեծ է Ֆրանկլինի դասական համակարգի համար $\mathcal{O}$. Սարգսյանի ավելի վաղ ստացած գնահատականից:
Այնուհետև ապացուցվում է.

Թեորեմ 7 *Գիբսի երևույթը Մթրոմբերգի համակարգի համար, $m = 0$ դեպքում տեղի ունի $[0, 1]$ -ի բոլոր կետերում և $\mathcal{F}$ Ֆունկցիան հավասար է հաստատունի համարյա ամենուրեք:*

Այստեղ m -ը Մթրոմբերգի համակարգի $\mathcal{F}$ Ֆունկցիաների հատվածային բազմանդամների աստիճանն է:
Ապացուցվում է նաև հետևյալը.

Թեորեմ 8 *Գիբսի երևույթը Մթրոմբերգի համակարգի համար, $\forall m$ -ի դեպքում տեղի ունի $[0, 1]$ -ի համարյա բոլոր կետերում:*

Վերջում, ատենախոսությունում $\mathcal{F}$ իբրև երևույթի վերաբերյալ ստացված արդյունքների հիման վրա Ֆրանկլինի ընդհանուր համակարգի համար ձևակերպվում են երկու հետաքրքիր հարցադրումներ:

Աշխատանքում ուշադրության արժանի թերություններ չեն նկատվել:

Ներկա ատենախոսությունը ավարտուն գիտական հետազոտություն է Ֆրանկլինի ընդհանուր համակարգի և Մթրոմբերգի համակարգի մի շարք արդիական խնդիրների բնագավառում: Հեղինակին հաջողվել է լուծել մի շարք կարևոր և դժվար խնդիրներ:

Ատենախոսությունում ստացված արդյունքները և հարցադրումները կարող են հիմք հանդիսանալ նոր հետազոտությունների համար և կարող են օգտագործվել Վարշավայի համալսարանի, Լեհաստանի Գիտությունների ակադեմիայի Մաթեմատիկայի ինստիտուտի, Մոսկվայի պետական համալսարանի, ՀՀ ԳԱԱ Մաթեմատիկայի ինստիտուտի, Երևանի պետական համալսարանի գիտական խմբերի հետազոտություններում:

Աշխատանքում ստացված հիմնական արդյունքները հրապարակված են 7 հոդվածներում և 8 միջազգային գիտաժողովների թեզիսներում: Հոդվածներից հինգը տպագրված են ազդեցության գործակից ունեցող ամսագրերում: Մեղմագիրն ամբողջությամբ արտացոլում է ատենախոսության բովանդակությունը:

Աշխատանքը բավարարում է ՀՀ ԲՈԿ-ի կողմից թեկնածուական ատենախոսություններին ներկայացվող պահանջներին, իսկ դրա հեղինակը, Վազգեն Գագիկի Միքայելյանը, անկասկած

արժանի է Ա.01.01 “Մաթեմատիկական անալիզ” մասնագիտությամբ
Ֆիզիկա-մաթեմատիկական գիտությունների թեկնածուի գիտական
աստիճանի շնորհմանը:

Աշխատանքի քննարկմանը ներկա են եղել բաժնի հետևյալ
աշխատակիցները. Ֆ.մ.գ.դ. Կարագուլյան Գ., Ֆ.մ.գ.դ. Հակոբյան
Հ., Ֆ.մ.գ.դ. Գոգյան Ս., Ֆ.մ.գ.թ. Վաղարշակյան Ա. և Ֆ.մ.գ.թ.
Խաչատրյան Լ.:

ՀՀ ԳԱԱ Մաթեմատիկայի
ինստիտուտի Իրական բաժնի
վարիչ Հ. Ա. Հակոբյան

18-ը հունիսի, 2021թ